

— *IV tromesečje* —

Datum: 5. 10. 2013.

1. SVETINJA NA NEBU

UVODNA REČ: PROČITAJTE: AVAKUM 3, 17-19

Nezasluženi blagoslovi

Blagosloven Bog i otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakijem blagoslovom duhovnijem na nebesima kroz Hrista. (Efescima 1, 3)

Poznati teniser Artur Aše umro je od side koju je dobio kada je primio transfuziju krvi tokom operacije na srcu. Aše je bio i više od sportske zvezde, jer je kao plemenita osoba nadahnjivao i hrabrio mnoge svojim čestitim i dičnim ponašanjem na teniskom terenu i van njega.

Aše je mogao da postane ogorčen i sažaljeva samog sebe zbog opake bolesti koju je dobio, ali je i dalje imao ugodno držanje i zahvalnost. To je objasnio rečima: "Kad bih se pitao 'Zašto se to baš meni dogodilo?' morao bih se takođe pitati 'Zašto baš meni toliki blagoslovi?'" "Zašto sam osvojio Vimbldon? Zašto sam oženio predivnu i nadarenu devojkicu i imam predivno dete?"

Ašeov stav je ukor svima nama koji često prigovaramo: "Zašto se to događa baš meni? Zašto je Bog dopustio da mi se to dogodi?" Ako

i sada trpimo, ne smemo da zaboravimo Božju milost koja nas stalno krepi kao svakodnevna hrana, topao dom i iskrena prijateljstva. Takvi su blagoslovi mnogima uskraćeni.

A šta reći o duhovnim blagoslovima? U rukama možemo držati čistu i nepatvorenu Božju reč, Bibliju, i iz nje čitati. Upoznali smo Božju spasonosnu milost, utehu Duha Svetoga i radosnu sigurnost večnog života sa Isusom Hristom, našim Spasiteljem i Gospodom. Razmislite o Božjim blagoslovima i zapitajte se: “Zašto baš meni?” Tada će svaki prigovor ustupiti mesto zahvalnosti Bogu. Sa neželjenim bremenima dolaze i nezasluzeni blagoslovi.

Datum: 12. 10. 2013.

2. NEBO NA ZEMLJI

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 3. MOJSIJEVA 11, 41-45

Levitski podsetnik

Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato se osvećujte i budite sveti, jer sam ja svet. (3. Mojsijeva 11,44)

Ako redovno čitate predložene tekstove u Bibliji, primetićete da već dugo niste čitali iz Treće Mojsijeve. To je možda knjiga u Bibliji koju ljudi najčešće zaobilaze, jer je puna raznih obrednih pravila.

Biblijski komentar o tome kaže: “Kao što zakoni dele čiste od nečistih životinja, isto se tako Izraelci moraju podsetiti da ih je Bog odvojio od ostalih naroda na Zemlji da budu Njegov narod. A čovekova je najveća dužnost da oponaša svog Stvoritelja.”

U Levitskom zakoniku Bog je pet puta rekao da budemo sveti jer je On svet (11, 44-45; 19,2; 20,7; 26). A četrdeset i pet puta Bog kaže: “Ja sam Jahve Bog” ili “Ja sam Jahve Bog vaš”. Najvažnija tema u toj knjizi Biblije je da Bog poziva svoj narod da bude svet. Isus je ponovio tu istu temu kad je rekao: “Budite vi dakle savršeni, kao što je savršen otac vaš nebeski!” (Matej 5, 48)

I dok čitate 3. Mojsijevu, setite se da ste Bogu posebni i da vam je dužnost da širite Radosnu vest: “A vi ste izbrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodjetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome vidjelu svome” (1. Petrova 2, 9).

Datum: 19. 10. 2013.

3. ŽRTVE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: LUKA 14, 25-33

Koja je cena

No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi.
(Filibljanima 3,7)

Pre mnogo godina, dok je Rumunija bila pod komunističkom vladavinom, Bela Karoli je bio trener gimnastičarki. Vešto je razvijao talente najboljih poput Nađe Komaneči koja je osvojila zlatnu olimpijsku medalju. Za uspeh u treniranju sportista nagrađen je skupim automobilom i s mnogo drugih povlastica. Ali Bela je čeznuo za slobodom. Jednog dana je, noseći samo mali kovčeg, odlučno pobjegao iz Rumunije u slobodu bez ikakvih sredstava za život.

Postoji takođe visoka cena koju moramo da platimo ako želimo da sledimo Isusa Hrista, koji nam nudi slobodu. Kad su ribari Petar i Andrija čuli Isusov poziv: “Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem” – oni “taj čas ostaviše mreže i za njim otidoše” (Matej 4, 19-20). Isto tako su Jakov i Jovan ostavili svog oca i posao kako bi započeli nesiguran život učenika. Znali su koju cenu moraju da plate i odabrali su da slede Isusa, ostavivši iza sebe sve što su imali (stihovi 21-22).

Kakvog li primera za sve koji tvrde da su Isusovi učenici! On je rekao: “I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne može biti moj učenik” (Luka 14,27).

Jesmo li voljni da prinesemo žrtvu, bilo manju ili veću, za našeg Gospoda Isusa Hrista? Odgovorimo na Isusov poziv: "Pođi za mnom!" – ne samo u rečima nego i delom.

Datum: 26. 10. 2013.

4. POUKE IZ SVETINJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: JOVAN 7, 37-44

Potoci žive vode

Koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela poteći će rijeke žive vode. (Jovan 7, 38)

Ispod ledenjaka na obližnjoj planini izvire ledena sveža voda. Mnogi dolaze tamo sa kanisterima da ih napune svežom izvorskom vodom.

Voda utoljuje žeđ i podržava život. U Bibliji voda često predstavlja delovanje Duha Svetoga. U Isusovo vreme, tokom praznika Sjennica, hor je pevao dok su sveštenici punili zlatni vrč vodom i zatim je izlivali. To je podsetilo sve prisutne na vodu koja je izbila iz stene tokom lutanja njihovih predaka pustinjom (4. Mojsijeva 20, 8-11).

I dok se obavljao taj obred, Isus je stao i progovorio jakim glasom: "Koji me vjeruje, kao što pismo reče, iz njegova tijela poteći će rijeke žive vode" (Jovan 7,38). Taj izvor vode je slika Duha Svetoga, koji jedini može utoliti duhovnu žeđ (7, 39). Ranije je Isus izrekao značajnu tvrdnju da će vernik imati trajni izvor duhovnog osveženja: "A koji pije od vode koju ću mu ja dati neće ožednjeti do vijeka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život vječni" (Jovan 4,14).

Jeste li danas žedni? Priznajte Isusu svoje grehe i On će vas ispuniti Duhom Svetim. I dok se podređujete Njegovoj volji, On će vas milostivo ispuniti vodom života koja vodi u večni život. Jer jedino Isus kao izvor žive vode može ugasiti našu duhovnu žeđ.

Datum: 2. 11. 2013.

5. POMIRENJE - ŽRTVA ZA OČIŠĆENJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: ISAIJA 53, 4-10

Greh je strašan

*Ali on bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja;
kar bješe na njemu našega mira radi. (Isaija 53,5)*

Bol. Užasna, strašna i nepodnošljiva bol. Nesnosna, neizdrživa, neizreciva bol. U svakom okrutnom udarcu biča i bolovima, dok se uspinjao putem do Golgote, naš Spasitelj Isus Hristos je na sebi nosio svu kaznu za naše grehe.

Danas, kad činimo sve kako bi sve bilo dobro i usklađeno, često uzimamo greh olako. Pitamo se: pa zašto toliko buke oko njega? Uostalom, naš greh i nije tako strašan. Kad lažemo tu i tamo ili nekog malo prevarimo, zašto dizati toliku buku, jer kome to šteti? Kad nekoga ogovaramo ili ponekad opsujemo, kome ćemo naškoditi? Jer, zašto je greh toliko strašan?

Greh je strašan zato što ga je Isus poneo na svom telu. Da, naš greh je bio uzrok patnji koje je Isus podneo dok je nosio krst do Golgote gde je bio raspet i konačno umro strašnom smrću umesto nas.

Svakako, ne možemo da ispravimo ono što je već učinjeno. Ta bol koju je Isus podneo se ne može ukloniti, niti se može vratiti stanje pre Njegovih patnji. A ipak moramo da shvatimo da kad voljno i dalje grešimo, na neki način okrećemo leđa Isusovim patnjama i Njegovoj žrtvi. To je kao da kažemo kako nemaju veze sa nama Isusove patnje, koje smo Mu mi prouzrokovali svojim gresima. Nije nas briga za sve to. Činićemo samo ono što se nama sviđa. Grešiti u svetlu Isusovog krsta znači Isusu reći da nas Njegove patnje nisu ništa naučile o strahoti greha. Neka nam Bog oprostí našu ravnodušnost za Isusove patnje.

Datum: 9. 11. 2013.

6. DAN POMIRENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: GALATIMA 5, 16-26

Usavršavanje svetosti

Imajući dakle ovaka obećanja, o ljubazni! da očistimo sebe od svake poganštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božijemu. (2. Korinćanima 7,1)

Nisam obrađivao vrt nekoliko nedelja i zapanjilo me kako je brzo sve zaraslo u korov. Naime, korov ne treba uzgajati. Čini se da voli da raste kod onoga ko mu prepušta zemlju i vreme. Sadnice predivnog cveća zahtevaju zalivanje, prehranu posebnim dodacima tlu, i svaka-ko, čupanje korova između cveća. Cveće uspeva samo pod brigom onoga koji se ne boji da uprlja prste i ima zemlju pod noktima.

I hrišćanski život zahteva marljiv rad. Potrebno je potpuno predanje čovekovog bića Isusu Hristu: tela, uma, osećaja i volje, kako bi njegov život bio celovit, privlačan, nadahnjujući za druge i potpuno ispunjen. Čak i tada korov sebičnosti i grešnih pobuda i stavova može ubrzo izrasti i zagušiti plodove Duha (Galatima 5, 22-23): "A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vjera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona."

To je bila teškoća kod mnogih vernika u Korintu. Zagušio ih je korov zavisti i podele (videti 1. Korinćanima 3, 1-3). I zato im je apostol Pavle poručio da se očiste od "svake poganštine tijela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božijemu" (2.Korinćanima 7,1). Bog je danas na poseban način sa nama i želi da nam pomogne da se osvrnemo unazad i u svetlosti Istine koja nam je otkrivena postanemo svesni prisustva svakog korova u našem životu. On je spreman da nas osposobi da iskorenimo svaki korov tela i duha pre nego što nas potpuno uništi, da bi i pred drugima lepota Isusovog karaktera bila svima jasno vidljiva.

Datum: 16. 11. 2013.

7. HRISTOS – NAŠA ŽRTVA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: MARKO 15, 24-38

Oni koji su prolazili

I koji prolazahu huljahu na nj mašući glavama svojima.

(Marko 15, 29)

Zamislite ljude koji su prolazili pored Spasitelja dok je visio na krstu. Kako li su bili bezosećajni! Ali pre nego što ih osudimo, setimo se da mnogi i danas isto čine, čak i mi koji se smatramo Njegovim sledbenicima. Takve prolaznike možemo podeliti na tri grupe:

Prvi su oni koji žele krst bez Hrista. Moguće je obožavati simbol bez Spasitelja. Neki nose na lančiću oko vrata mali drveni ili zlatni krst, ali taj predmet neće nikad iskupiti nijedan greh. Jedino Isus Hristos nas otkupljuje od greha svojom prolivenom krvlju na golgot-skom drvenom krstu.

Drugi su oni koji žele Hrista bez krsta. Žele Isusa kao moćnog pobednika, a ne kao žrtveno Jagnje. Vikaće:”Pomozi sam sebi i siđi s krsta!” (Marko 15,30). Mnogi žele da slede dobar primer, velikog učitelja, pobedonosnog cara. Njihovo Jevanđelje su njihova dobra dela. Preziru Jevanđelje koje objavljuje da se opravdavamo samo verom u Onoga koji je na krstu prolio svoju krv za očišćenje od naših greha.

Treći su oni koji ne žele ni Hrista ni Njegov krst. Ne dotiče ih Njegova muka. Ne podstiče ih Njegova smrt na odluku, niti smatraju da bi trebalo da se pokaju zbog svojih greha koje je On poneo na golgot-ski krst.

Na kraju će biti iznenađenja. Mnogi koji danas stoje u društvu onih koji se spasavaju, uskoro će preći u jednu od ove tri grupe, pogotovo kada društvo počne da vrši pritisak u pripremi za konačno odbacivanje Hrista. Onaj koji misli da stoji neka se čuva da ne padne. Ispitujmo svoj život. Iskoristimo ovaj dan odmora i zajednice sa Bogom da bismo istinski prebivali u Njegovoj prisutnosti i bili konačno zaštićeni od oluje koja će sigurno doći.

Datum: 23. 11. 2013.

8. HRISTOS – NAŠ SVEŠTENIK

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 2. MOJSIJEVA 6, 1-9

Povređeni slušaju

*I reče Gospod: dobro vidjeh nevolju naroda svojega u Misiru, i čuh viku njegovu od zla koje mu čine nastojnici.
(2. Mojsijeva 3,7)*

Kad proživljavamo veliku žalost ili se nađemo u vrlo tegobnim okolnostima, možda smo ojađeni kad nam neko kaže kako iz nevolja uvek može proizaći nešto dobra. Dobronamerna osoba, koja nastoji da nas ohrabri da se pouzdamo u Boga i u Njegova obećanja, možda nam se čini neosetljiva na naše teškoće ili potpuno nerealna.

To se dogodilo Jevrejima kad je Bog planirao njihovo izbavljenje iz egipatskog ropstva. Faraon je bio svaki put sve okrutniji i tvrđeg srca kad je slušao zahteve koje je Mojsije prenosio od Boga da pusti Njegov narod. Povećavao je tegoban rad jevrejskim robovima. Prisljavao ih je da sami prikupljaju slamu za pravljenje opeka (2. Mojsijeva 5, 1-10). Jevreji su se toliko obeshrabrili da nisu mogli da veruju Mojsiju da je Bog čuo njihove vapaje i obećao da će ih povesti u novu zemlju koja će biti samo njihova (6,9).

Ponekad nam se događa da nam patnje i strahovi “začepe uši” pa ne čujemo Božje poruke koje donose nadu. Ali Bog se i dalje brine za nas čak i kada nam ne izgleda tako. Isto kao što je činio kad je izbavljao svoj narod iz egipatskog ropstva.

I dok doživljavamo Božje saosećanje, Njegovu brižnost i ljubav, čućemo iznova Njegove poruke, čak i onda kad se tegobe povećavaju i patnje postaju neizdržive. Bog brine za svoju decu. Čak i kada ne osećamo Njegovu prisutnost, Njegova ljubav i brižnost nas okružuju. Neka nam i danas pomogne da se još snažnije pouzdamo u Njega.

Datum: 30. 11. 2013.

9. PREADVENTNI ILI ISTRAŽNI SUD

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 14

Reci reč

*Svi su zašli, svi se pokvarili, nema nikoga dobro da tvori,
nema nijednoga. (Psalam 14,3)*

Ljudi danas retko koriste reč "greh". Kad učinimo nešto loše, kažemo da smo se "ponašali nedolično" ili učinili "taktičku grešku" ili "nismo uspeli". Možda ćemo se čak usuditi da kažemo da smo učinili neko zlo. I čini mi se kao da su ljudi počeli da veruju u svoju urođenu dobrotu.

Postupamo po tom modelu uprkos brojnim materijalnim i duhovnim pokazateljima koji dokazuju suprotno. I dok smo mi danas na bogoslužjenju, u nekim drugim delovima sveta ljude progone i ubijaju. Veliko ratno nasilje dogodilo se u Hrvatskoj, Bosni i Ruandi. A ko će zaboraviti polja smrti u Vijetnamu i Kambodži? I šta je sa milionima nerođene dece koja su ubijena pobačajima širom sveta samo radi lagodnosti života majki i odsutnosti odgovornosti očeva? Zlo nije nestalo sa lica zemlje.

Kao Isusovi sledbenici, moramo čvrsto da se odupiremo nastojanjima ovoga sveta koji želi da umanja stvarnost greha. Moramo da se složimo sa Bogom da "nema nikoga dobro da tvori" (Psalam 14,3).

Grehe naroda lakše je priznavati nego lični greh pojedinaca. Međutim, moramo priznavati pojedinačne grehe koje smo počinili i time uvredili svetog Boga. "Ako rečemo da ne sagriješismo, gradimo ga lažom, i riječ njegova nije u nama" (1. Jovanova 1, 10).

Nazovimo svoj greh "grehom" i priznajmo ga pred Bogom da bi nam ga oprostio. Isusova krv može da nas očisti od svakoga greha, ali ne opravdava izgovore.

Datum: 7. 12. 2013.

10. ESHATOLOŠKI DAN POMIRENJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 1. PETROVA 2, 1-10

Duhovna glad

Gle, idu dani, govori Gospod Gospod, kad ću pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni žeđ vode, nego slušanja riječi Gospodnjih. (Amos 8,11)

U romanu “*Ni vlatka trave*”, opisano je kako opaki virus napada travu u celom svetu. Ali ne samo travu na poljima i u vrtovima, već sve vrste trave, među koje spadaju pšenica, raž, ječam, zob i pirinač. U roku od nekoliko meseci u svetu je zavladao opšta glad, a time i opako nasilje. Ljudi su počeli međusobno da se tuku i ubijaju da prigrabe hranu.

Taj roman prikazuje scene koje su se događale u stvarnom svetu, u zemljama gde je zavladao glad, a primeri nasilja i ubijanja prikazani su u televizijskim vestima.

Prorok Amos je pisao o drugačijoj vrsti gladi. Naziva je “glad slušanja riječi Gospodnjih”. Dok nedostatak hrane uzrokuje razne bolesti i na kraju smrt, glad Božje reči može dovesti do večnih posledica. Bez pristupa Božjoj reči, nedostajće nam mudrost za život i poruka o večnom životu po Isusu Hristu. Hrišćanima je potrebna duhovna hrana, “I budite željni razumnoga i pravoga mlijeka, kao novorođena djeca, da o njemu uzrastete za spasenje” (1. Petrova 2, 2). Možemo da se poistovetimo sa prorokom kad je rekao: “Kad se nađoše riječi tvoje, pojedoh ih, i riječ tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu” (Jeremija 15,16).

Svet gladije za spoznajom Boga koji jedini može da zadovolji potrebe čovekovog srca. Pomožimo da se ispune prazna ljudska srca prenoseći im Božju poruku koja se nalazi u Bibliji.

Datum: 14. 12. 2013.

11. NAŠA PROROČKA VEST

UVODNA REČ: PROČITAJTE: JEREMIJA 36, 20-26

Nije potrebna izmena

Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljavanje, za poučavanje u pravdi. (2. Timotiju 3, 16)

U svakom razdoblju pojavljuje se duh vremena koji stavlja na kušanje naše prihvatanje Svetog pisma kao Božje poruke čovečanstvu. Ljudi su bili u iskušenju da uklone ili izmene sve one odeljke Pisma koji su im se činili zastarelima.

Bilo da je to učenje o postojanju pakla ili Božji stavovi u pogledu čovekove seksualnosti, mnogi su bili pod pritiskom da odbace neke delove Biblije. I zaista, neke istine iznete u Bibliji sablažnjavaće ljude svakog doba.

Pre mnogo vekova, jevrejski kralj dobio je svitak na kojem je bila poruka od Boga. I dok je to naglas čitano, kralj se sablaznio i malim nožem izrezao deo svitka i bacio ga u vatru. I konačno je ceo svitak bačen u vatru, a ipak kralj sa svojim slugama, koji su čuli Božju poruku, nije se bojao: "Ali se ne uplašite, niti razdriješite haljina svojih car niti koji od sluga njegovijeh čuvši sve one riječi" (Jeremija 36,24). I na kraju, kralj je izgubio svoje kraljevstvo zbog nepokornosti Božjoj reči.

Kada biramo samo one delove Biblije koji nam odgovaraju, ili zanemarimo njeno učenje, pokazujemo kako se ne bojimo Boga. Umesto da se pokorimo onome što On kaže, ističemo sopstveno i ograničeno rasuđivanje i pogrešivu savest iznad nadahnute Božje poruke. Kada ste u iskušenju da previdite ili zanemarite odlomak iz Biblije, Božje reči, setite se: "Sve je Pismo od Boga dano". Ono nam kazuje sve što nam je potrebno kako bismo živeli onako kako je ugodno Bogu. U ovom promenljivom svetu Božja nepromenljiva Reč, Biblija, i dalje stoji kao siguran i nepromenljiv oslonac.

Datum: 21. 12. 2013.

12. KOSMIČKI SUKOB OKO BOŽJEG KARAKTERA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: KOLOŠANIMA 3,1-7

Uvid u večnost

Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji.
(Kološanima 3,2)

U filmu *Gladijator*, vojskovođa Maksimus Decimus Meridius nastoji da podstakne svoje konjanike da se dobro bore u očekivanoj bici protiv Germana. Obratio se svojim ratnicima i rekao im da daju svoje najbolje. Izgovorio je sledeću poznatu rečenicu: "Ono što činimo u životu odjekuje u večnosti!"

Te reči izmišljenog vojskovođe prenose nam snažnu poruku koja je od posebnog značaja za Hristove sledbenike. Nismo na ovoj Zemlji koja poput ogromnog kamena lebdi u svemirskom prostoru samo da trošimo vreme i prostor. Tu smo da iskoristimo svaku priliku koja će uticati na naš život u večnosti.

Isus je rekao: "Nego sabirajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvvari, i gdje lupeži ne potkopavaju i ne krađu" (Matej 6,20). Imajući to u vidu, živimo za večnost, što će uveliko uticati na svet u kom se nalazimo.

Kako ćemo naučiti da "svraćamo misli na ono što je gore"? Dobar način je da počnemo da otkrivamo šta je važno večnom Bogu. Na stranicama Biblije, podseća nas da su mu važniji ljudi nego materijalne stvari, naš karakter više nego kako se predstavljamo. Te istine su večne. Ako ih prihvatimo i po njima usmeravamo svoj život, steći ćemo uvid u večnost što će se odraziti na naš svakodnevni život. Ono što činimo u ovom životu, zaista će imati odjeka u večnosti.

Datum: 28. 12. 2013.

13.OPOMENE IZ SVETINJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 91

Skrivena sigurnost

Jer anđelima svojim zapovijeda za tebe da te čuvaju po svijem putovima tvojim. (Psalam 91, 11)

Osećaj sigurnosti je vrlo važan u današnjem nesigurnom i opasnom svetu. Privatna firma za obezbeđenje garantuje da će marljivo raditi kako bi obnovila osećaj sigurnosti koju svaki pojedinac i njegova porodica zaslužuju.

Psalmista je pronašao "tajno skrovište" kad se osećao nesigurnim (Psalam 91,1). I mi možemo počivati u sigurnosti na tom istom mestu. Opisuje ga ovim rečima:

U sjenu Svemogućega (stih 1). Senka pruža zaštitu od direktnog sunčevog zračenja. Ako je sunčevo zračenje prejako, senka smanjuje zračenje i talas vrućine. I kad se nalazimo u senci Božje moćne ruke, to će ublažiti žestinu naših nevolja.

Utočište moje i branič moj (stih 2). Bog je najsnažniji zaštitnik kojeg možemo pronaći i možemo uvek da Mu dođemo po pomoć i zaštitu. Ništa ga ne može zaustaviti da dođe do nas, osim ako nevolje nisu deo Njegovog nauma za naše opšte dobro.

Krilima njegovijem zaklonićeš se (stih 4). Bog je nežan i pažljiv. Brine se za nas poput ptice koja se brine za svoje ptiće. I kad navale nevolje, On nas privlači k sebi. Ne moramo se bojati da će nas odbaciti niti napustiti. Mi smo Njegovi.

Jer si ti, Gospode, pouzdanje moje (stih 9). Naš nebeski Otac će nam biti zaklon, prebivalište zauvek.

Pravu sigurnost možemo naći jedino u našem Gospodu Bogu, koji je obećao da će nas spasiti i uvek biti uz nas: "Zazvaće me, i uslišiću ga; s njim ću biti u nevolji, izbaviću ga i proslaviću ga. Duga života nasitiću ga, i pokazaću mu spasenje svoje" (stihovi 15,16). Najsigurniji je onaj ko je u Božjim rukama.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2013.
Za internu upotrebu